

6. søndag etter Trefoldighet- 2018 – Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 28; Rut 1:1-18, Rom 6:1-11, Matt 5:20-26

Jesus er min rettferdighet.

"Ja, jeg sier dere: Dersom ikke deres rettferdighet langt overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer dere aldri inn i himmelriket."

Vi har alle et ønske om at vi må komme til himmelen. Det er ett av de sterkeste håp vi har for våre barn, og det er målet vi har for alt vårt kirkelige arbeid. Vi ber om at vi skal bli bevart og en dag komme hjem. I Herrens bønn ber vi til Vår Far som er i himmelen. I den siste bønningen ber vi frels oss fra det onde. Luther forklarer dette slik: *«Vi ber i denne bønningen at den himmelske Far må frelse oss fra all skade på kropp og sjel, eiendom og rykte, og at han til sist, når vår time kommer, må gi oss en salig død, og ta oss i nåde bort fra denne verdens elendighet til seg i himmelen.»*

Men nå er det ikke alle som kommer inn i himmelriket. Og med engang kommer spørsmålet: Kommer jeg dit? Kommer du dit? Går det an å få sikkerhet for at vi er på rett vei? Er det mulig å være på vei og likevel ikke komme inn når en er ved veis ende? Skriften viser oss at det går an å ta feil av målet.

Engang var det en som spurte Jesus: *«Herre, er det få som blir frelst?»* Da svarte Jesus: *«Kjemp for å komme inn gjennom den trange dør! For jeg sier dere: Mange skal forsøke å komme inn, men ikke klare det. Når husbonden først har reist seg og lukket døren, og dere står utenfor og banker på og sier: "Herre, lukk opp for oss!" da skal han svare: "Jeg vet ikke hvor dere er fra." Da vil dere si: "Vi har jo spist og drukket sammen med deg, og du har undervist på gatene våre." Men han skal svare: "Jeg vet ikke hvor dere er fra. Bort fra meg, alle dere som gjør urett." Da skal dere gråte og skjære tenner, for dere skal se Abraham og Isak og Jakob og alle profetene samlet i Guds rike, mens dere selv er kastet utenfor. Fra øst og vest og fra nord og sør skal mennesker komme og sitte til bords i Guds rike. Noen av de siste skal da bli de første, og noen av de første skal bli de siste.»*

Luk 13,22-30

I liknelsen om de 10 kloke og de 10 dårlige brudepikene står det om de dårlige brudepikene at de kom til stengt dør: *"Herre, herre, lukk opp for oss!" Men han svarte: "Sannelig, jeg sier dere: Jeg kjenner dere ikke."*

Matt 25,10-12

I Bergprekenen kommenterer Jesus følgende: *«Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden. Derfor skal dere kjenne dem på fruktene. Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje. Mange skal si til meg på den dag: Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, og drevet ut onde ånder ved ditt navn, og gjort mange mektige gjerninger ved ditt navn? Men da skal jeg si dem rett ut: Jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør urett!*

Matt 7,19-23

Dette var 3 eksempler på at det går an å bomme på målet. Det går an å være sikker, men likevel ender det katastrofalt. Brorson sier det slik i en salme: *«Begynt er ikke endt, det merk i tide!*

Du som har Jesus kjent, bli ved å stride!»

Jesus er helt klar i dagens tekst: *«Dersom ikke deres rettferdighet langt overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer dere aldri inn i himmelriket.»* For å komme inn trenger du en rettferdighet som ikke bare er lik fariseernes og de skriftlærdes, ikke bare litt bedre, men langt bedre. Da er det lett å tenke at fariseernes rettferdighet bare bestod i ytre handlinger. De var noen skrytepaver og hyklere som likte å vise seg fram, som bare skikket seg vel når folk så på dem og som bare hadde et gudfryktig skinn. Slik oppfører da ikke vi oss. Går du med slike tanker bedrar du deg selv. Det er heller slik at dersom ikke fariseernes rettferdighet er nok, hvordan skal det da gå med meg. Jeg når ikke opp til den standard som de satte for seg selv. Fariseerne satte svært høye krav til seg selv. Fariseernes liv her i verden er ikke å forakte. I lignelsen om tolleren i tempelet ber fariseeren følgende bønn: *"Gud, jeg takker deg for at jeg ikke er som andre mennesker, som snyter, gjør urett og bryter ekteskapet, eller som den tolleren der. Jeg faster to ganger i uken og gir tiende av alt jeg tjener."* (Luk 18) Tolleren var en som lurte penger av folk og var dårlig ansett av alle. Tollere var slått sammen med syndere. Fariseerne studerte skriften og ville følge alle påbud til punkt og prikke. De var overbevist om at de hadde en fri vilje som de kunne dressere til å bli gudfryktig og rettferdig nok slik at Gud ble fornøyd. Med andre ord hadde de sin egen rettferdighet.

Men Jesus sier at dette ikke er nok. Hvordan skal det gå for meg? Jeg kan ikke rose meg av at jeg aldri synder i tanker, ord og gjerninger? Jeg forsømmer Guds ord, jeg trekker meg unna der det kreves en klar bekjennelse, jeg klarer ikke å få bukt med gjerrigheten, missunnelsen og det syndige begjæret som av og til veller opp i meg. Jeg har rett og slett ikke kontroll på mitt gamle menneske. Jeg kjenner meg igjen så inderlig vel i Paulus sin beskrivelse i Rom 7: *"For jeg skjønner ikke hva jeg selv gjør. Det jeg vil, gjør jeg ikke, og det jeg avskyr, det gjør jeg. ... For jeg vet at i meg, det vil si slik jeg er i meg selv, bor det ikke noe godt. Viljen*

har jeg, men å gjøre det gode makter jeg ikke. Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke, og det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg.” Med andre ord jeg har ikke kontroll på mitt liv, og så forlanger Jesus her at jeg skal en rettferdighet som langt overgår de som sier at de har kontroll. Her er jeg i samme kategori som Paulus som erkjenner følgende: *”Jeg ulykkelige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?” Rom 7,24*

Hadde alle her i verden vært som fariseerne som ikke dreper, ikke stjeler, ikke bedrar noen og ikke driver hor, da ville verden ha vært et langt bedre sted å bo enn i dag. I dag er det så og si ingen som respekterer de moralnormer Guds ord har satt opp, selv de enkleste og tydeligste bud rundt ekteskapet blir motsagt av nesten alle. Jesus ber folket om å følge det fariseerne sier: *”På Mose stol sitter de skrifflærde og fariseerne. Alt det de sier, skal dere derfor gjøre og holde.” Matt 23,2-3.* På tross av dette underkjenner Jesus likevel deres rettferdighet. Den rekker ikke som inngangsbillett til himmelen. Vi kan undre oss hvorfor. Jeg er sikker på at den allmenne dommen blant folk hadde gått i fariseernes favør. De som gjør så godt en kan, kommer inn i himmelen. Men Jesu dom over fariseerne er hard: *”Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre det deres far ønsker. Han har vært en morder fra begynnelsen og står ikke i sannheten; det finnes ikke sannhet i ham. Når han lyver, taler han ut fra sitt eget, for han er en løgner og løgnens far.» Joh 8,44.* I Matt 23,13-17 Roper han harmdirrende og vred 8 ganger VE over dem: *«Ve dere, skrifflærde og fariseere! Dere hyklere! Dere stenger himmelriket for menneskene. Ve dere, blinde veiledere, Ve dere, skrifflærde og fariseere! Dere hyklere! Dere ligner hvitkalkede graver, de som utvendig er vakre å se til, men innvendig er fulle av dødningeben og all slags urenhet. Slik er det også med dere: I det ytre, det som folk ser, er dere rettskafne, men i det indre er dere fulle av hyklari og urett.”*

Det er dette Jesus avslører her i Bergprekenen. De har fullstendig missforstått lovens hensikt. Lovens hensikt er ikke å gi mennesker kraft og energi til å gjøre gode gjerninger for Gud. Lovens hensikt er å avsløre synden. Alle mennesker er av naturen Guds fiender. De har en natur som står Gud i mot og en vilje som bare kan handle i mot Gud. Dette underkjente fariseerne. De lot loven bare ramme det ytre – det som folk kunne se, men Jesus viser gjentatte ganger i Bergprekenen at loven rammer våre tanker, begjæringer, hensikter, handlinger, vårt kroppsspråk alt...

”Da budet kom, fikk synden liv, men jeg døde. Slik viste det seg at det som skulle gi liv, førte til død for meg. For synden benyttet seg av budet og bedrog og drepte meg med det.” Rom 7,9ff

”Vi vet at alt det som loven sier, gjelder dem som har loven, for at hver munn skal tie og hele verden stå skyldig for Gud. 20 Ikke noe menneske blir rettferdig for Gud på grunn av gjerninger som loven krever. Ved loven lærer vi synden å kjenne.” Rom 3,19-20

Loven er til for at vi skal bli satt på plass. Ved loven lærer vi synden å kjenne. Men da er vel alt håp ute ? Vi må rope som Paulus: Hvem kan fri meg fra dette dødens legeme?

Det var en fariseer som forstod at han ikke hadde en rettferdighet som holdt mål for å komme inn i Guds rike. Det var Nikodemus. Men Jesus sa ikke til han at måtte arbeide enda mer på sin rettferdighet og bli enda bedre. Nei Jesus viste han bort fra sin egenrettferdighet og på en annen vei inn i himmelriket ved å si at Nikodemus måtte bli født på ny. Alt det han hittill hadde gjort i livet for å oppnå Guds rettferdighet måtte han kaste vrak på. Det var ingenting av verdi og førte han ikke inn i himmelen. Nikodemus kunne ikke bare prøve en gang tilø enda hardere, nei han måtte fødes på ny. Han måtte skaffe seg en annen rettferdighet om han skulle komme inn i himmelriket. Så får Nikodemus anvist en annen vei gjennom evangeliet: *”For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.” Joh 3,16*

En annen fariseer hadde fått den samme undervisning som Nikodemus. Han hadde lang erfaring i det å bygge sin egen rettferdighet. *”Jeg har riktignok det jeg kan vise til av menneskelige fortrinn. Om noen mener at han kan stole på slikt, kan jeg det enda mer. Jeg er omskåret på den åttende dag, er av Israels folk og Benjamins stamme, en hebreer født av hebreere, en fariseer i forholdet til loven, så brennende i min iver at jeg forfulgte kirken, uklanderlig i min rettferdighet etter loven.”* Men for Paulus kom det en dag da loven fordømte alt, og han fikk tro og trøste seg til evangeliet. *”Men det som før var en vinning for meg, ser jeg nå som et tap på grunn av Kristus. Ja, jeg regner alt som tap, fordi det å kjenne Kristus Jesus, min Herre, er så mye mer verd. For hans skyld har jeg tapt alt, og jeg ser det som skrap for at jeg kan vinne Kristus og være i ham. Her har jeg ikke min egen rettferdighet, den som loven gir; men den rettferdighet jeg får ved tro på Kristus, den som er fra Gud og bygger på tro.” Fil 3,4-9* Paulus fikk lære å kjenne en rettferdighet som var høyere en hans, Kristi rettferdighet. Den høyere rettferdighet som Jesus taler om er ikke et krav til oss, det er en gave. Jesus sier ikke at du må ta ansvar og gjøre det selv. Han sier at alt er fullbragt. Han har sonet for alle dine synder. Han har oppfylt alle lovens krav i ditt sted. Han har beseiret djevelen, synden og døden for deg. Gud var fornøyd. Han hadde forsonet verden med Gud. Han hade vunnet en rettferdighet som kunne gis til alle mennesker. Ved troen eier jeg en fullkommen og evig rettferdighet som Gud er fornøyd med. Da må også jeg være fornøyd, da har jeg nok for å komme inn i himmelens rike. Amen.